

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 4. Quid spèctet Deus in adversitatibus nostris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

funt benedicent nomini sancto eius, omnia ossa nostra benedicent, omnes venæ, omnia viscera, omnes artus, omnes cordis motus, omnes mentis nostræ cogitationes, omnes capilli capitis nostri gratias agent Deo. *Omnia ossa mea dicent: Domine quis similis tibi; Et quia naturæ nostræ tenuitas non sufficit dignæ gratiarum actioni, invitabimus cælum & terram & omnia quæ in iis sunt, ut consensu nobiscum vocibus, totis viribus omni- que conatu laudent & glorificent Deum. Benedicite omnia opera Domini Domino. dicemus cum tribus pueris in fornace Babylonica canentibus. Laudate & superexaltate eum in secula. Benedicite Angeli Domini Domino Benedicite cæli Domino, &c. Dan. 3.*

§. IV.

Quid spectet Deus in adversitatibus nostris.

Verum quia prosperitates magis suspectæ sunt & periculosæ quæ Syrenum more blandiendo seducunt aut mollium instar pulvinarium facilem præbendo somnum, oblivionem inducunt retinendæ in Deum fiduciæ quam ad res creatas transferunt, idcirco mavult Deus fideles sui cultores miraculose etiam modo in tribulationibus delectare.

I. 4. 11

quàm exponere incantationibus & blanditiis prosperitatum, quibus sensim ad terrena attracti cœlum præ terrâ despicerent & cœlestem fortasse gloriâ æternum perderent: aut ut monet S. Augustinus, ne viator tendens in patriam, stabulum amet pro domo suâ. Præterquam quod omnes istæ, quæ ex rebus prosperis percipiuntur delectationes, tam sunt viles, tam vanæ, tam plenæ dolis & illusionibus, tam discrepantes à consolationibus spiritualibus, quæ solæ sunt & verissimæ delectationes ut multò sit melius illis prorsus carere, quam subire periculum, ne ab illis in errorem etiam levissimum inducamur. Hanc ob causam cum Deus dilectis amicis suis præparat præclarum calicem adversitatum, plus solet admiscere myrrhæ quam vini, plus fellis quàm mellis, quem tamen cum in manus sumunt atque epotant, ea dulcorat suavitate, talesque divinitus instillat consolationes, ut amaritudinem extremis duntaxat labiis se degustare arbitrentur, ut facilè hîc agnoscant potentem Dei dexteram quæ istam fecit virtutem, Quippe omnem creatarum virium industriam atque potentiam longè excedit, amatori eum indere dulcedinis gustum, qui suâ omnes totius mundi delicias suavitate superet. Sic igitur innocentes animæ

mæ non minus Deo quam divino gaudio
 plenæ, ipsis in afflictionibus laudant & glorifi-
 ficant Deum Creatorem suum, & tanti auro-
 rem miraculi; videntem divinas promissio-
 nes tam fideliter impletas ac servatas, confir-
 mant se amplius & corroborant in sua ergo
 Deum heroicâ fiduciâ, nec ullo modo dubi-
 tant, quin Deum cordis sui hospitem præse-
 tem habeant, illum enim, ut sic dicam, tes-
 tiunt, illum audiunt, illum gustant, adeoque
 eo in statu felicitatis sibi complacent ut hinc
 pro totius mundi gloriâ, pro regum potentia
 & opibus nollent permutare. Ecce sic
 Deus tractat sperantes in ipsum, illis seipsum
 communicans, benedicens illis eorumque
 familiæ negotiis, & rebus omnibus quæ ad
 illos pertinent in maximis eorum calamita-
 tibus. Unde hi quoque tantis de Cælo cum-
 lati beneficijs, quæ plaris æstimant, quam ve-
 nivera mundi bona, effundunt se vicissim in
 laudes Dei & gratiarum actiones, glorifican-
 tes Deum non secus ac alij ex toto corde, et
 tota mēte ex totis viribus corporis ac animæ
 & ad collaudandum invitant omnes creatu-
 ras cantantes in suis afflictionibus cum mi-
 bus istis sanctissimis Dei cultoribus in cam-
 no ignis ardentis. *Benedicite omnia opera Do-*
mini Domino; etc. Sed ista hic attigisse suffi-

ciat, quæ tamen quia singularem afferunt consolationem, nequaquam prætermittenda putavi, pluribus tamen alio in loco prosequar & perficiam.

§. V.

Repetita dictorum consideratio.

Quod si quis hisce non minus præclarè quam verè dictis non movetur ut spem suam omnem in Deo ponat, ne bono bonis omnibus mundi præferendo privetur, hunc ego non verebor insanum dicere, aut nescio quibus veneficijs dementatum in suis miserijs æstimare; utpote qui ad quærendum aliud quod suis in ærumnis levamen, non dubitat procul abire ut fodiat sibi in sudore vultus sui cisternam dissipatam quæ continere non valet aquam, nec nisi fætentem præbet & corruptam; cum habeat prope fores suas fontem perennem aquæ vivæ salientis in vitam æternam, unde possit haurire in gaudio copiam cœlestium consolationum, quæ afflictionum omnium ardorem extinguunt. Dic mihi Anima diffidens & modicæ fidei, quæ times ne terra te deficiat in medio terræ & velut desperata quereris vitam tibi exorsam esse in tantis calamitatibus & persecutionibus, quas pateris, dic, inquam, credisne

H

sal-

I. 4. 171